

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTERSTWO SPRAWIEDLIWOŚCI
ZASTĘPCA PROKURATORA
GENERALNEGO

REZERWA
Marszałek Senatu Warszawa, dnia
Wpłynęło dn. 01.06.07
nr. 5153 podpis.....

BPS
30.05. 2007 r.

GABINET MARSZAŁKA SENATU
wpłynęło dn. 1.06.07
nr. 1025 podpis.....

PR III Ko 2015 / 07

BH-1-0700-210/07

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Odpowiadając na oświadczenie Pana Senatora Adama Bieli złożone na 32. posiedzeniu Senatu w dniu 26 kwietnia 2007r., którego tekst nadesłano Ministrowi Sprawiedliwości przy piśmie z 9 maja br. (numer BPS/DSK-043-295/07), uprzejmie informuję, że w związku ze sformułowanymi przez Pana Senatora zarzutami wobec postępowania przygotowawczego w sprawie o sygnaturze Ds 1662/06 Prokuratury Rejonowej w Śremie w Prokuraturze Apelacyjnej w Poznaniu zbadano akta tego postępowania.

Dokonane w toku analizy akt Ds 1662/06 Prokuratury Rejonowej w Śremie oraz odpowiadających im akt nadzoru I Dsn 184/07/Śm Prokuratury Okręgowej w Poznaniu ustalenia nie potwierdziły zasadności podniesionych w treści oświadczenia zastrzeżeń wobec czynności i decyzji procesowych prokuratorów oraz tezy o wykorzystywaniu przez prokuraturę psychiatrii do celów represyjnych w środowisku lokalnym.

Przedmiotem postępowania przygotowawczego w sprawie, do której nawiązywało oświadczenie Pana Senatora, był połów ryb przez osobę nieuprawnioną do rybactwa. Z akt śledztwa wynika, że w dniu 12 grudnia 2006r. Komendant Społecznej Straży Rybackiej ujawnił w miejscowości Krajkowo na terenie zalewowym rzeki Warty odłów ryb przy użyciu sieci. Powiadomieni o tym funkcjonariusze Policji zatrzymali na miejscu zdarzenia Pawła S. oraz posiadany przez niego sprzęt w postaci sieci, wiadra, sznurów i worka, a także nielegalnie odłowione ryby, które wypuszczono.

Na podstawie dokonanych w obecności dyrektora Polskiego Związku Wędkarskiego oględzin miejsca zdarzenia i sporządzonej dokumentacji fotograficznej oraz

zeznań świadka Andrzeja K. ustalono, że połów miał miejsce na obszarze wylewiska wodnego związanego bezpośrednio z rzeką Wartą.

Zgodnie z ustawową definicją zawartą w art. 5 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001r. Prawo wodne (Dz. U. Nr 115 poz. 1229 ze zm.) wody stojące, do których zalicza się wody w jeziorach oraz innych naturalnych zbiornikach wodnych nie mogą być związane bezpośrednio, w sposób naturalny z powierzchniowymi wodami płynącymi. Jeżeli wody znajdujące się w takich zbiornikach mają ciągły lub okresowy naturalny dopływ lub odpływ wód powierzchniowych, to stosownie do przepisu art. 5 ust. 3 pkt 1 lit. b ustawy zaliczane są do wód płynących. W świetle tych przepisów woda, w której Paweł S. prowadził połów, jako połączona z rzeką Wartą, była więc wodą płynącą, a nie jak podano w oświadczeniu Pana Senatora, stanowiącą prywatne „oczko wodne” wodą stojącą, która na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 18 kwietnia 1985r. o rybactwie śródlądowym (tekst jednolity Dz. U. z 1999r. Nr 66 poz. 750 ze zm.) uprawniałaby właściciela gruntu pod tą wodą do chowu, hodowli lub połowu ryb.

W aktach śledztwa Ds 1662/06 Prokuratury Rejonowej w Śremie nie ujawniono również dokumentów potwierdzających twierdzenie Pana Senatora o zarybianiu przez podejrzanego Pawła S. wód znajdujących się na terenie należącej do niego nieruchomości. Aczkolwiek okoliczność ta nie ma bezpośredniego znaczenia dla oceny prawnokarnej zachowania podejrzanego, podnieść należy, że z zaświadczenia Urzędu Miejskiego w Mosinie z 29 grudnia 2006r. wynika, że Paweł S. figuruje w ewidencji podatników podatku rolnego, leśnego i od nieruchomości jako współwłaściciel gospodarstwa rolnego, a sam podejrzany w toku przesłuchania w dniu 12 grudnia 2006r. również nie podnosił tego argumentu podając, że uprawnień do rybactwa nie posiada.

W świetle przedstawionych powyżej ustaleń Paweł S. nie mając uprawnień do rybactwa nie mógł więc, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami, poławiać ryb przy pomocy sieci. Zgodnie zaś z art. 27a ust. 1 pkt 1 ustawy o rybactwie śródlądowym kto poławia ryby nie będąc uprawnionym do rybactwa – podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Przeprowadzone w Prokuraturze Apelacyjnej w Poznaniu, w trybie nadzoru służbowego badanie akt sprawy o sygnaturze Ds 1662/06 Prokuratury Rejonowej w Śremie nie ujawniło uchybień lub naruszenia przepisów procedury karnej w toku postępowania z uznanymi za dowody rzeczowe przedmiotami służącymi podejrzanemu do połowu ryb. Zatrzymane w dniu 12 grudnia 2006r. przez funkcjonariuszy Komisariatu Policji w Mosinie od Pawła S. rzeczy postanowieniem prowadzącego postępowanie przygotowawcze

funkcjonariusza z 18 grudnia 2006r. uznane zostały za dowody rzeczowe, a Prokurator Rejonowy w Śremie, stosownie do treści art. 217 § 4 k.p.k., postanowieniem z 21 grudnia 2006r. zatwierdził dokonane przez policjantów 12 grudnia 2006r. zatrzymanie rzeczy. Obie te decyzje zostały zaskarżone przez Pawła S. i obie zostały utrzymane w mocy. Nie znalazł bowiem potwierdzenia, eksponowany również w oświadczeniu Pana Senatora, zarzut oparty na twierdzeniu, że Paweł S. był uprawniony do połowu, gdyż dokonywał go na znajdujących się na jego nieruchomości wodach stojących w związku z czym zatrzymanie rzeczy i uznanie ich za dowody rzeczowe miałyby być niezasadne.

Podkreślić przy tym należy, że wymienione powyżej decyzje policjanta i prokuratora o uznaniu zatrzymanych u podejrzanego narzędzi służących do połowu za dowody rzeczowe oraz o zatwierdzeniu dokonanego przez policjantów zatrzymania rzeczy stanowiły odrębne rozstrzygnięcia odnoszące się do różnych faz postępowania, od których przysługiwały środki odwoławcze podlegające rozpoznaniu przez różne organy. Z tego też względu sformułowany w oświadczeniu Pana Senatora pogląd o „przedwczesności” postanowienia Prokuratora Rejonowego w Śremie z 21 grudnia 2006r. o zatwierdzeniu zatrzymania rzeczy w sytuacji gdy podejrzany 22 grudnia 2006r. zaskarżył postanowienie z 18 grudnia 2006r. w przedmiocie dowodów rzeczowych nie znajduje uzasadnienia w obowiązujących przepisach procedury karnej oraz nie uwzględnia czasu składania przez podejrzanego poszczególnych środków odwoławczych. Podejmując decyzję z 21 grudnia 2006r. w przedmiocie zatwierdzenia zatrzymania rzeczy prokurator, stosownie do treści przepisu § 123 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 kwietnia 1992r. Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (Dz. U. Nr 38 poz. 163 z późn. zm.) zobligowany był bowiem do ustalenia czy zatrzymanie rzeczy na podstawie legitymacji służbowej funkcjonariusza było uzasadnione oraz czy polecenie prokuratora nie mogło być uprzednio wydane, a także czy czynność została przeprowadzona i udokumentowana zgodnie z przepisami k.p.k., natomiast rozpoznając, jako organ odwoławczy, zażalenie podejrzanego na decyzję funkcjonariusza w przedmiocie dowodów rzeczowych badał czy rzeczy, których dotyczyło postanowienie stanowiły dowód w sprawie, czy konieczne było ich dalsze zabezpieczenie na potrzeby postępowania oraz czy właściwie określono sposób przechowywania dowodów rzeczowych.

W odniesieniu do kwestii badania podejrzanego Pawła S. przez biegłych lekarzy psychiatrów stwierdzić należy, że wątpliwości co do poczytalności Pawła S. w chwili czynu, które uzasadniały powołanie biegłych, wynikały w opisywanej sprawie z podanej przez podejrzanego informacji o korzystaniu z pomocy lekarza psychiatry, która została

następnie potwierdzona zaświadczeniem Poradni Zdrowia Psychicznego. Wbrew zatem stwierdzeniu zawartemu w oświadczeniu Pana Senatora, przesłanką decyzji w tym względzie nie były nie określone bliżej informacje, jakie miał powziąć prowadzący postępowanie Ds 1662/06 prokurator uczestniczący również w postępowaniu przed Sądem Rodzinnym w Śremie, którego stroną był Paweł S.

Natomiast przytoczone w oświadczeniu Pana Senatora zarzuty Pawła S. dotyczące zarządzenia Prokuratora Rejonowego w Śremie z 20 kwietnia 2007r. o zatrzymaniu i przymusowym doprowadzeniu podejrzanego na badanie przez biegłych lekarzy psychiatrów były przedmiotem kontroli instancyjnej rozpoznającego zażalenie podejrzanego Sądu Rejonowego w Śremie, który postanowieniem z 7 maja 2007r. nie uwzględnił wniesionego przez podejrzanego środka odwoławczego stwierdzając zasadność i legalność zaskarżonego zarządzenia. Jak wynika z uzasadnienia postanowienia sądu, przyczyną tej decyzji było utrudnianie przez podejrzanego postępowania, który nie odbierał terminowo kierowanej do niego korespondencji zawierającej wezwania do stawiennictwa, a w dniu 17 kwietnia 2007r. uciekł na widok policyjnego radiowozu, uniemożliwiając po raz kolejny przeprowadzenie badania przez biegłych psychiatrów.

Podstawą sformułowanych w oświadczeniu Pana Senatora zarzutów wobec czynności i procesowych rozstrzygnięć prokuratorów w sprawie Ds 1662/06 był prezentowany przez podejrzanego Pawła S. pogląd, że wody, w których dokonywał połowu były wodami stojącymi, więc jako współwłaściciel nieruchomości uprawniony był do łowienia znajdujących się w nich ryb przy pomocy sieci. Ocena ta nie znalazła potwierdzenia w przedstawionych powyżej ustaleniach i obowiązujących przepisach. Przeprowadzone w trybie nadzoru służbowego badanie akt tej sprawy w Prokuraturze Apelacyjnej w Poznaniu nie doprowadziło też do ujawnienia okoliczności uzasadniających pozostałe podniesione w oświadczeniu Pana Senatora zastrzeżenia. W tej sytuacji brak było podstaw do podjęcia postulowanych przez Pana Senatora działań.

Z powzięciem

Z A S I W E P C A
PROKURATORA GENERALNEGO

Dariusz Barski